

[Slebsager.]

de mere velstillede kan ved at købe Ejendomme eller i hvert Fald ved at bygge flytte fra et Sted til et andet, hvis de anser dette for rigtigt. Bestemmelserne rammer dem, der ikke har Raad til at købe eller at bygge en Ejendom, og er meget uheldige i et Land, hvor den personlige og økonomiske Frihed dog burde være nogenlunde sikret. Hvis der derfor var Mulighed for meget hurtigt at komme bort fra disse Bestemmelser, vilde meget være vundet. Jeg ser ikke rettere end, at man i hvert Tilfælde straks maa komme til meget omfattende Lempelser i Tilflytterbestemmelserne.

Jeg skal ikke gaa i Enkeltheder med Hensyn til selve Lovforslaget, men kun ganske kort resumere Venstres Standpunkt til det i følgende:

Boliglovgivningen bør løbe ud med den nugældende Lov. Det foreliggende Lovforslag kan vi ikke gaa med til. Aagerbestemmelserne ønsker vi opretholdt. Som Overgangsbestemmelser er vi, som jeg sagde før, villige til at overveje Foranstaltninger til Betryggelse af gældende Lejeforhold med Hensyn til Lejetid, ligesom vi er villige til Overvejelser med Hensyn til Opsigelsesfrister i bestaaende Lejeforhold. Til Gengæld maa Lejligheder, der bliver ledige ved Dødsfald, ved Opsigelse fra Lejerens Side eller paa anden Maade, straks gives til fri Disposition for Ejerne. Vi maa hurtigst muligt have ophævet Tilflytterbestemmelserne, og der bør straks gives omfattende Lempelser i disse.

Maa jeg som en afsluttende Bemærkning og som Replik til det ærede Medlem Hr. Simonsen (Aarhus), der udtalte, at man stadig væk havde Boligforanstaltninger i Sverige, gøre opmærksom paa, at der tager det ærede Medlem ganske fejl. Boligrestriktionerne i Sverige bortfaldt i 1923 under en socialdemokratisk Regering. Det ærede Medlem kan overbevise sig herom ved at undersøge Oplysningerne i Bilagene lidt nøjere, end han har gjort. Der staar for Sveriges Vedkommende:

„Den svenske ekstraordinære Huslejelovgivning, som begyndte i Maj 1916, men som for øvrigt paa intet Stadium var saa vidtgaaende som den danske end sige som den norske, bortfaldt i 1923.“ For Norges Vedkommende forudsatte Bolig-

loven af 1926, at Huslejeregulering skulde ophøre den 14. April 1931. Der er imidlertid senere ved Love af 26. Juni 1929 og 23. Maj 1930 blevet givet en begrænset Forlængelse af Beskyttelseslovgivningen for henholdsvis Oslo og Nidaros Kommuner. Disse Regler gælder dog kun Beboelseslejligheder paa indtil 2 Rum med eller uden Køkken, saa det er ikke Boligrestriktioner af meget omfattende Art, der er tilbage for Norges Vedkommende. Hvis vi skulde gaa til Ophævelse af Huslejelovgivningen — det vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Simonsen (Aarhus) —, naar vi i Virkeligheden blot at komme paa lige Linie med vore Nabolande, i alt Fald med Sverige, der har været ude af Boliglovgivningen i ca. 7 Aar.

Carlsen-Skiødt: Under den Verdenskrig, der fandt sin Afslutning for ca. 12 Aar siden, blev der ikke blot her i Danmark, men ogsaa i andre Stater givet en hel Del Love og truffet Foranstaltninger, som ingen vilde have tænkt paa at indføre, hvis Tiderne havde været normale og Samfundsforholdene sunde. Alle de Foranstaltninger, som blev indført i de Tider, var tænkt som midlertidige; naar Verdenssituationen atter var blevet rolig og normal, skulde de ophøre, saa meget mere, som disse Foranstaltninger som Helhed betød en Indskrænkning i det frie Livs Udvikling og Bevægelse. De allerfleste af disse Foranstaltninger og midlertidige Love er da ogsaa lidt efter lidt forsvundet, ogsaa her i Danmark. Enkelte Minder er imidlertid tilbage fra Krigstiden, af disse Minder skal jeg blot nævne to: vor store Statsgæld og Boligloven for Storkøbenhavns Vedkommende, som vi i Dag behandler her i dette høje Ting. Det har vel nok været den danske Rigsdags Mening — herom vil jeg mene, at vi alle i dette høje Ting er enige —, at disse to Poster skulde ud af Verden; hvor hurtigt og paa hvilken Maade det kan ske, maa der forhandles om under lagttagelse af den foreliggende Situation.

At Afviklingen af Statsgælden vil tage Tid, rimeligvis flere Slægtled, er der neppe nogen Tvivl om, men for Boliglovens Vedkommende synes jeg nok, Forholdet er noget anderledes. Da Rigsdagen i Samlingen 1924—25 behandlede Huslejelovgiv-